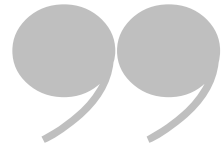

LÁZÁR KINGA

Télutó

A fenyvesek felől érkezik.
Tollait hullatja mindenhova,
mint egy vakarózó angyal.

Hallom köhögéseit az ajtó előtt,
kint kaparássza a deszkát.
Majd várakozásában rágyújt.

Néhány napig tart a játék,
míg kalácsillatát megérezve beengedem.
Lustán heveredik le a gyapjúpokrócokra.

Itt ragad nálam már idén,
meztelen lábfejét nézem.
Összeseperem a tollakat.

Szélmalom-szelídítő

Egy összezsugorodott, sárga fényű
szobában találkozunk.
Rám néz: körkörösén fordul a szemgolyója.

Mezítláb van, amikor bemutatkozik:
szélmalom-szelídítő.
Azt mondja, kinőtte már, hogy ellenük harcoljon.

Nem kérdezek vissza,
de a számból kipattanó irónia,
mint jólnevelt öleb, hozzásimul.

Láttam már korábban.
A sárga izzó most verőfénynek tetszik.
Elképzelem, hogy meztelen lábfejét
magába olvasztja egy spanyol táj.